

Seriály, seriály a ještě jednou seriály všude kolem nás

Crysis: Podrobná recenze očekávané PC peckv....

To vše a mnohem více naleznete v Heurée...

Obsah:

1. strana – **Úvodní strana**
2. strana – **Obsah & Česká přísloví**
- 3., 4. strana – **Ptáme se ředitele:** Ve čtvrtém čísle jsme se dotazovali ředitele školy Pavla Matějovského na změny ve škole – topení, okna atp...
- 4., 5. strana – **Zápis ze studentské rady:** Zajímá Vás, co se probíralo na radě 12.2.?
- 5 - 8. strana – **Malé granty:** Projekty vybrány. Na které projekty se můžeme těšit? Co nám přinesou? O čem jsou? Kolik získaly bodů a jestli vůbec byly vybrány, se dozvíte právě zde. O každém vybraném projektu si můžete přečíst trochu nejdůležitějších informací doplněných o komentář koordinátora.
9. strana – **Recenze: Crysis** – Jedna z nejlepších, neočekávanějších a nejpropracovanějších her. Prostě nářež! A jak vypadá pod pokličkou, Vám poodhalí naše recenze...
10. strana – **Profily: American Pie** aneb Prci, prci, prcičky... Malý exkurz do světa veleúspěšné šestidílné teenagerovské ságy... Tento profil Vás provede od dílu prvního z roku 1999 až do roku 2007 a do (zatím) posledního „prcičkářského“ snímku.
11. strana - **Profily: Dragonette** – Pokud tuto kapelu neznáte, tak díky Heuréce Dragonette určitě poznáte...
Pohlí nás internet – Něco málo o internetu. Letem světem internetem napříč giganty YouTube a Google.
12. strana - **Zajímavůstky:** Opice žere snickers a kajman špagety: Pod tímto názvem naleznete zápis a spoustu různých postřehů, historek a faktů z přednášky indiána Feizera Navy.
13. strana – **Pod záštitou boha Apollóna: Skutečnost, nebo fikce? Nevěříte?!? Věřte! Duchové!** Je možné, aby na místním internátě strašilo? Je tomu opravdu tak a nebožij obyvatelé této budovy stojí tváří v tvář hrůze, strachu a nebezpečí? Anebo ne? To už je na vás...
Kde domov můj - Ovšem trochu jinak, trochu poupraveno a „natuněno“...
- 14., 15. strana – **Téma – Seriály, seriály a ještě jednou seriály všude kolem nás** – Malý report o pár „vyvolených“ mezi seriály. Máte možnost dočíst se všeho, co potřebujete vědět o Ztracených, Útěku z vězení a Hrdinech.
15. strana – **Rozhovor...**: S členkou taneční skupiny Angeles Dance Group Andreou Godárovou
16. strana – **Zábava:** Po 15 ožehavých, originálních a neokoukaných stránkách tu máte „oddychovku“ v podobě básniček a diagonálního sudoku.

Česká přísloví:

S nepřitelem se nesvař, ale dočeka je ho, když přes lávku půjde, podtrhni mu nohy, ať sám upadne.

Hloupý, kdo dává, hloupější, kdo nebere.

Chceš-li ztratit přítele, půjč mu peníze.

Líná huba holé neštěstí.

Chodí štěstí dokola, sem tam padne na vola.

Ryba hledá, kde je hloubš, člověk, kde je líp.

Komu není rady, tomu není pomoci.

Ptáme se ředitele

Skončil rok 2007. Jako studenti jsme zaznamenali výrazné změny ve škole (výtah, topení, okna ...). Mohl byste proces rekonstrukcí nějak zhodnotit? Myslím tím, jak probíhaly přípravy, z jakých financí bylo všechno pokryto?

Rekonstrukční práce, které ve škole proběhly od 1.7. do 31.12.2007 – tedy za pouhých 6 měsíců – byly svým rozsahem a hlavně dopadem na chod školy nejvýraznější za poslední dvě, možná i tři desetiletí historie školy. Projekty na výtah, kotelnu s topením i výměnu oken jsme měli zpracované dva až tři roky před vlastní realizací. Jedině s dobře připravenými projekty včetně detailních finančních rozpočtů můžete být úspěšní při shánění financí, ale ani to kolikrát nestačí. Když jsem po mnoha urgencích u zřizovatele byl opakovaně odbýván s tím, že odbor školství disponuje velmi malou částkou určenou na investice a podobných žádostí má na stole stohy, rozhodl jsem se pro jinou cestu. Zkusil jsem přesvědčit krajské radní o nezbytnosti investic v naší škole, obešel a přesvědčil jsem i několik krajských zastupitelů a jiných vlivných politiků. Myslím si, že svým způsobem pomohla i návštěva prezidenta u nás ve škole. Ne že by se přímo přimluvil pan prezident, ale bylo tu s ním několik významných osobností včetně pana hejtmana. A když se o škole ví a mluví, lépe se za ni „lobuje“. A tak nám v květnu krajské zastupitelstvo schválilo částku 5,1 milionu Kč na kotelnu včetně otopného

systému a 1,2 milionu Kč na invalidní výtah. Když jsem se v červnu dozvěděl, že už v září

dostaneme dalších 5,5 milionu Kč na výměnu oken (s těmi jsem počítal nejdříve za další dva až tři roky), věřte, že jsem několik nocí nespal. Nedokázal jsem si představit, jak všechny tři akce souběžně zvládneme. Jednak musíte vše „papírově“ připravit (výběrová řízení dodavatelů, technické zprávy, stavební povolení, zajistit stavební dozor, autorský dozor, vše smluvně zajistit) a pak hlavně všechny práce zkoordinovat, navíc v šibeničním termínu a z velké části za chodu školy. Ale abych se vrátil k otázce financí: tyto tři akce (topení, výtah, okna) byly financovány Královéhradeckým krajem, účetně vše „proteklo“ přes odbor školství, kterému byl o tyto částky rozhodnutím zastupitelstva rozpočet navýšen. Samozřejmě s tím, že navýšené prostředky půjdou účelově do Nové Paky. Nešlo tedy o peníze z EU ani z Ministerstva školství a už vůbec ne z vlastních zdrojů školy.

Proběhlo všechno podle plánů? Jak s výsledkem spokojen?

Vše pro nás nakonec dobře dopadlo, a to jak fyzicky, tak papírově (proinvestování každé koruny je následně kontrolováno nejrůznějšími institucemi). Samozřejmě komplikace vznikaly snad denně, ale vše se dařilo průběžně řešit. Několikrát jsme rázně zasahovali i do projektu, především u topení. Trochu mě mrzelo nepochopení některých studentů, kteří stále „frfřali“ ohledně zimy už v září (!!). Vrcholem byla anonymní stížnost nějakých rodičů na Okresní hygienu, ve které si též stěžovali na zimu ve škole (v září!!). Na Hygienu se rozdíl od dotyčných studentů a rodičů pochopili, že lze těžko zatopit, když v kotelně nejsou kotle a nejsou zapojeny radiátory. Ale vše je za námi, opakovaně se ptám studentů i pedagogů na spokojenost s teplotou školních prostor, vše se zdá v pořádku. Okna těsní,

nikde už netáhne, topení se rozběhlo, jak má, okna těsní, výtah funguje. Chtěl bych touto cestou opakovaně poděkovat svým spolupracovníkům, především naší paní ekonomce a paní účetní za kvantum odvedené „papírové“ práce spojené s těmito akcemi, paní zástupkyni za koordinaci rozvrhů a přípravných prací s pojených s výměnou oken, panu školníkovi za práci od rána do noci včetně víkendů, uklízečkám za téměř sisyfovskou práci, kolegům, kteří se zapojili do prací spojených se stěhováním kabinetů a tříd a následným úklidem. Poděkování patří i vám studentům za pochopení a toleranci, přechodně jste neměli kmenové třídy, učili jste se podle improvizovaného rozvrhu. Děkuji samozřejmě i za pomoc, i když mě mrzí, jak k ní někteří z vás přistupovali. Ale těch, kteří pomoc odmítali a „strkali ruce do kapes“

či pomoc nevybíravým způsobem komentovali, nebylo mnoho. Zřejmě si neuvědomovali, že ve škole chceme vytvořit důstojné prostředí především pro vás, studenty.

Zaslechl jsem něco o zajímavém řešení vytápění auly....

Stávalo se, že se při plné kapacitě v sále rychle vydýchal vzduch a mívali jsme velké problémy s větráním zejména v zimním období. Nyní jsou v aule pod stropem instalována čidla, díky nimž se při zvýšené koncentraci CO₂ automaticky spíná odvětrávání a spouští se nasávání čerstvého vzduchu přes speciální topná tělesa, která vzduch

okamžitě ohřejí (ta jsou umístěna na místě původních radiátorů pod okny). Je to belgický patent a jsme první objekt v ČR, který toto zařízení má. Vše je řízeno počítačem, funkčnost zařízení kontrolují a ve správném chodu udržují specialisté až v Bruselu přes internet.

Ondra Bendl, sexta

Zápis ze studentské rady

Datum: středa 12.2.2008

Informace ředitele:

- v týdnu od 25.2.2008 navštíví školu Česká školní inspekce
- dotaz ředitele na spokojenost studentů s teplotou ve škole - reakce studentů: vše v pořádku, pouze v učebnách č. 4, 5, 6 bývá v odpoledních hodinách chladněji (*pozn. ředitel: v těchto učebnách prodloužíme dobu vytápění*)
- informace o výsledku jednání s vedoucí školní kuchyně, připomínky vedoucí akceptovala, nutno však vařit dle předepsaných norem, maso lze přidat
- opakují přísný zákaz sedání na okenní parapety a na radiátory
- do konce školního roku plánujeme pořídit novou kopírku pro studenty

Studenti:

1.G – Máme technické problémy s webem školního portfolia.

O problému vím, třídní učitel Vejvoda jej řeší s poskytovatelem. Portfolio je stále ve zkušebním provozu.

2.G – Bude dokončeno oplocení školy?

Pletivo je nakoupené, pozemek je částečně oplocen, na jaře práce s oplocením pozemku dokončíme.

4.G – Bylo by dobré vybavit třídy nádobami na tříděný odpad.

Očekávám, že bude podpořen projekt z Malých grantů na třídění odpadů. V rámci něho budou nakoupeny (za spoluúčasti školy) plastové barevné kontejnery do všech tříd na, bioodpad, papír a plasty. Do konce března by měl být problém s tříděním odpadů vyřešen.

1.G – V učebně č. 8 je nová televize, ale nelze používat v hodinách, není u ní prodlužovačka.

Takto banální záležitost je věcí správce učebny, lze vyřešit během jednoho dne.

4.G – Na dívčích WC ve 2. patře u učebny chemie chybí vodovodní kohoutky na baterii.

Dle informace pana školníka sem byly kohoutky namontovány 21.1.2008 (původní byly nefunkční), tvá informace tedy není aktuální.

4.G - Proč studentky na SOŠPg končily v den vysvědčení již 6. vyučovací hodinu a gymnazisté se museli učit dle rozvrhu i v odpoledních hodinách?

Odpověď je prostá. Děvčata (vlastně i chlapci) dojíždějí z celého Královéhradeckého i Libereckého kraje z velkých vzdáleností. Musí stihnout spoje, aby se včas dostali domů.

VII. – Proč budou mít studentky SOŠPg v květnu mezi svátky volno (v pátek) a gymnazisté ne?

Odpověď koresponduje s tou předchozí. Studentky a studenti ze SOŠPg dojíždějí většinou z velkých vzdáleností a přijet do školy na jeden by pro ně byla velká ekonomická i časová zátěž. Každý den ředitelského volna ředitel oznamuje a zdůvodňuje zřizovateli. Zřizovatel uznává pouze závažné důvody (v souladu se školským zákonem). Ten výše popsany důvod obhajitelný je. Prodloužení víkendu studentům gymnázia by mi u zřizovatele určitě neprošlo.

Zapsali: Jan Šorf, 2.G a Pavel Matějovský, ředitel školy

Malé granty: vybrali jsme projekty

Hodnotící komise (Členové komise s právem rozhodovacím - přidělovali body): Mgr. Pavel Matějovský, ředitel Gymnázia a SOŠ pedagogické Nová Paka, Ing. Jindřiška Dubnová, učitelka Gymnázia a SOŠ pedagogické Nová Paka, PaedDr. Josef Tůma, předseda školského výboru Městského úřadu Nová Paka, Mgr. Bohuslav Benč, vedoucí odboru školství a kultury Městského úřadu Nová Paka, Iva Kovářová, redaktorka Jičínského deníku.

Člen komise s právem poradním: RNDr. Josef Křeček, učitel Gymnázia a SOŠ pedagogické Nová Paka, koordinátor Malých grantů na škole.

Konzultantky: Mgr. Jana Udatná, o.s. Aisis Kladno, manažerka projektu Malé granty, Iveta Houšková, o.s. Aisis Kladno, PaedDr. Kateřina Krausová, Mgr. Ellina Horalíková)

Komise na svém zasedání dne 13.2.2008 provedla bodové hodnocení podaných studentských projektů podle stanovených kritérií a rozhodla, že o finanční dotaci 60.000,- Kč z Fondu T-Mobile se podělí celkem 11 ze 13 podaných projektů, a to následujícím způsobem:

Zelená škola - Michaela Sehnalová, 2.G

Přidělená částka: 19.500,- Kč, Počet bodů: 325

„Jedná se o ekologický projekt zaměřený především na třídění odpadů. Započne instalací košů na separovaný odpad do tříd. Pokračovat bude projektovým Dnem Země. Studenti se naučí třídít a budou tuto činnost považovat za automatickou. K propagaci ekologické výchovy by měl sloužit Den Země (promítání filmů s ekologickou náplní, různé řemeslné dílny, divadla, prezentace obrázků). Bude to také den, kdy si děti budou moci přivést své domácí mazlíčky (a nemyslím tím aligátora, tygra nebo bojového rotvajlera),“ uzavírá vtipně charakteristiku svého projektu Michaela Sehnalová.

Projekt Zelená škola - Miša Sehnalová 2.G

Komentář koordinátora: Finančně nejnáročnější a pro naši školu zřejmě nejužitečnější projekt byl po zásluze hodnotící komisí zařazen na 1. místo v bodovém hodnocení a při zaujetí překladařky projektu

pro ekologickou problematiku a aktivním přístupem celé 2.G – mimochodem neaktivnější třídy našich Malých grantů – nepochybují o tom, že již brzy bude naše škola celá zelená! Aby byl projekt realizovatelný, bylo nutné podpořit ho v plné výši požadované dotace. Celkové náklady projektu činí 38.000,- Kč a na jeho financování se bude částečně podílet škola. Takže: nebuďte líní a třídte odpad! Odměnou nám může být třeba i zápis do knihy rekordů agentury Dobrý den.

Půda - Tereza Černá, 3.A

Přidělená částka: 8.300,- Kč, Počet bodů: 313

„Půda je název pro kulturní scénu v půdních prostorách naší školy. V rámci MG bychom chtěli vytvořit základní část dlouhodobějšího projektu a to pódium, jak pro dramatickou a hudební činnost, tak i pro další aktivity především přednášky, recitály, vystoupení atd. Půda naší školy je rozlehlý a velmi zajímavým místem. Našli jsme ideální místo pro pódium, za nímž se nachází stěna, na které bude zavěšeno bílé promítací plátno. Vznikne tak malé multikulturní zázemí, které na této škole do jisté míry chybí a škola ho potřebuje“, říká Tereza Černá.

Komentář koordinátora: Půda – neformální kulturní scéna, to je vynikající nápad! A navíc netradiční prezentace, která hodnotící komisi doslova brala dech! Už v té chvíli asi nikdo nepochyboval, že projekt bude podpořen. Nakonec se Půda stala druhým nejlépe bodově hodnoceným projektem a byla podpořena plnou požadovanou dotací, což umožní realizovatelnost projektu.

Nechceme se sjet, chceme lepší svět! - Tomáš Sůva, 2.G

Přidělená částka: 4.500,- Kč, Počet bodů: 295

Dvoudenní výukový pobyt v domě dětí a mládeže v Lomnici nad Popelkou. Během pobytu se účastníci projektu zúčastní několika přednášek o drogách, které budou proloženy sportovní aktivitou a hrami založenými na kolektivní spolupráci. Samotné přednášky budou vedeny formou her a diskuse.

Komentář koordinátora: Bylo by nošením dříví do lesa psát o společenské užitečnosti takového projektu. V bodovém hodnocení obsadil projekt „bronzovou“ pozici. Aby se dostalo i na ostatní, usoudila hodnotící komise, že jednu plánovanou položku – stravné – si účastníci akce mohou hradit sami, ostatní náklady byly podpořeny v plné výši.

Co víc o Nové Pace a okolí? - Vojtěch Tázlar, prima

Přidělená částka: 2.500,- Kč, Počet bodů: 294

Jde o soutěž, která je zaměřena na vědomosti lidí o oblasti Nové Paky a jejího okolí. Soutěžní otázky jsou převážně z oblasti historické a zeměpisné. Proběhnou postupně 3 kola a následně finále. Soutěžní otázky budou zveřejňovány v časopisu Achát a na webových stránkách www.covisonp.ic.cz.

Komentář koordinátora: Naši nejmladší – dvanáctiletí – studenti umějí díky Malým grantům to, co neumějí mnozí ministerští úředníci – napsat grantovou žádost, sepsat projekt a požádat o peníze. Jejich projekt může rozhybat život celého našeho města a regionu. Projekt natolik zaujal přítomné zástupce města, že se rozhodli finančně ho podpořit, a proto z požadované dotace Malých grantů bude dostačující přidělená částka. Vysoce oceňuji i to, že naši primáni si již dokázali zajistit i sponzorskou podporu.

Pomozte psím andělům - Aneta Prokúpková, 1.G

Přidělená částka: 10.000,- Kč, Počet bodů: 280

„Realizací tohoto projektu chceme pomoci občanskému sdružení MÍSTO v Nové Pace, které se stará o opuštěná a zatoulaná zvířata, v několika jednorázových i dlouhodobějších akcích. (Toto sdružení zatím nemá vlastní útulek a o přijatá zvířata se starají jeho členové ve svých domácnostech, což je velice náročné.) Rádi bychom sdružení jeho těžkou situaci alespoň trochu ulehčili a upozornili na potřebu vybudování útulku v Nové Pace.“ Tak charakterizuje projekt jeho překladatelka.

Komentář koordinátora: Jde o projekt, jehož zástupkyně byly velmi aktivní už od vyhlášení Malých grantů na škole. Již v lednu uspořádaly pro naše studenty prezentaci o.s. MÍSTO a bez nadsázky lze říci, že s propagací projektu se na naší škole setkáváme na každém kroku. Zajímavá byla i prezentace projektu desetinoým týmem (3 osoby a 1 pes). Hodnotící komise usoudila, že projektu přidělí plnou požadovanou částku, aby byl realizovatelný.

Boccia je hra - Václav Šlapka, 2.G

Přidělená částka: 1.000,- Kč, Počet bodů: 262

Jde o sportovní klání vozíčkářů a studentů ubytovaných v Domově mládeže (DM) v Nové Pace v boccie. Boccia je míčová hra podobná hře petanque upravená pro vozíčkáře.

Komentář koordinátora: Velmi užitečný projekt, přispívající k integraci našich handicapovaných spoluobčanů do „normálního“ života. Hodnotící komise se rozhodla poskytnout z dotace Malých grantů 1.000,- Kč na zajištění cen, na uhrazení nákladů na zakoupení bocciových koulí se budou podílet škola a město. Vznikl tak vynikající projekt s minimálními náklady.

Den s úsměvem - Jana Macková, 3.G

Přidělená částka: 6.000,- Kč, Počet bodů: 261

Jedná se o projekt pro děti z mateřských škol a pro děti mladšího školního věku. Bude pro ně připraven karneval a různé soutěže. Za každé splnění soutěžního úkolu děti dostanou „peníze“, za které si při odchodu vyberou nějaký dárek.

Komentář koordinátora: Tento projekt měl velmi pohnuté osudy. Původně šlo o dvoudenní aktivitu pro děti z dětského domova. Pouhých 24 hodin před termínem podávání grantových žádostí však dotyčný dětský domov od spolupráce odstoupil a celý plánovaný projekt se zhroutil. V této situaci však naplno zafungovalo ústřední motto Malých grantů na naší škole, které zní: „A ono to půjde, a ne že ne!“. Během 24 hodin vytvořila děvčata ze 3.G zcela nový projekt, o jehož společenské užitečnosti nelze pochybovat. Kdyby se v Malých grantech udělovala cena Za statečnost, získá ji právě tento projektový tým!

ASP.NET - Jindřich Görner, tercie

Přidělená částka: 2.000,- Kč, Počet bodů: 255

Seznámení našich studentů s technologií Microsoftu –ASP.NET. ASP.NET je součást .NET Frameworku firmy Microsoft pro tvorbu webových aplikací a služeb. Přednášející budou přímo z Microsoftu.

Komentář koordinátora: Musím se přiznat, že jsem zpočátku tomuto projektu trochu nevěřil, ale náš druhý nejmladší projektový tým mě i hodnotící komisi přesvědčil o tom, že jde o technologii, která může být radě lidí v praxi prospěšná a kritérium společenské užitečnosti projektu je rozhodně naplněno. Hodnotící komise plánovaný rozpočet zkrátila vzhledem k poněkud předimenzovaným požadavkům na občerstvení účastníků akce, ostatní položky ponechala v plné výši.

Studentky 1.G prezentují svůj projekt

Výstup na Sněžku - Kateřina Kotyková, 4.G*Přidělená částka: 2.000,- Kč, Počet bodů: 252*

Projekt „Výstup na Sněžku“ je sportovní akce, při níž soutěží přihlášení jednotlivci, popřípadě dvoučlenné a trojčlenné hlídky v překonání stejného výškového rozdílu, jako je nadmořská výška nejvyšší hory České republiky. Celý závod se uskutečňuje v budově Gymnázia a SOŠ pedagogické v Nové Pace. Úkolem soutěžících je zdolat schody tolikrát, aby celkové převýšení činilo 1602 m. Vítězem se stává soutěžící, popřípadě hlídka, která zvládne překonat celkové převýšení nejrychleji. Pořadí se sestavuje zvlášť pro jednotlivce, dvoučlenné i trojčlenné hlídky.

Komentář koordinátora: Projekt, který lze určitě mediálně velmi dobře „prodat“ a jeho účastníci se určitě velmi dobře pobaví a přitom řádně rozhybají. Vzhledem ke zkušenosti s obdobnými akcemi z minulých let se ukazuje, že nemalou část finančních nákladů lze pokrýt sponzorský, hodnotící komise zkrátila požadovanou dotaci přibližně na 40 % požadované částky.

Piškvorkový turnaj - Kateřina Kotyková, 4.G*Přidělená částka: 1.000,- Kč, Počet bodů: 237*

„Piškvorkový turnaj“ je soutěž, při které se klasickým turnajovým způsobem utkají všichni přihlášení soutěžící v celosvětově známé hře, kterou hrál snad každý z nás. Soutěž začne 64 soutěžících (pozn. může jich být i více), v dalším kolem jich bude již jen 32, potom 16, 8, 4 až zbudou jen 2 finalisté, kteří se spolu utkají o titul nejlepšího hráče piškvorek.

Komentář koordinátora: Hodně dobré zábavy za málo peněz – i o tom jsou Malé granty.

Retro - Jan Horák, 3.G*Přidělená částka: 3.200,- Kč, Počet bodů: 214*

Normální filmový projekt o tak trochu nenormálních situacích, který spočívá v natočení filmu, jeho prezentaci ve škole a na filmové soutěži, kde bude školu reprezentovat.

Komentář koordinátora: S filmovým štábem předkládajícím tento projekt mám své – a musím říci, že pozitivní - zkušenosti, neboť jsem si zahrál hlavní roli ve filmu, se kterou tým vyhrál školní filmovou soutěž v roce 2006. To však rozhodování komise neovlivnilo. Nejcennější na tomto projektu je pořízení střihačského software, který zůstane na škole a projekt tak má vysokou udržitelnost. Film může také dobře reprezentovat naši školu a může mít pozitivní mediální ohlas. Z těchto důvodů se hodnotící komise rozhodla podpořit ho částkou velmi se blížící požadované dotaci.

Shrnující komentář koordinátora:

Hodnotící komise i přítomní hosté ocenili tvořivost našich studentů a výbornou úroveň všech podaných projektů. Proto se hodnotící komise snažila podpořit co nejvíce projektů, což se podařilo. Z celkového počtu 13 podaných projektů bylo podpořeno 11, což by v loňských Malých grantech byl absolutní rekord mezi zúčastněnými školami. Ani zbývající dva projekty nepřijdou zkrátka. Projekt Kopa Cup Jany Lacinové ze septimy bude realizován za finanční podpory školy a města. Projekt Packá Pálka (Ondřej Plecháč, kvarta) nebyl v podané podobě (turnaj pro více škol z různých měst) příliš reálný, předkladatelům však bylo doporučeno, aby zkusili za podpory Sdružení rodičů gymnázia, popř. sponzorů uspořádat obdobnou akci v rámci naší školy, popř. našeho města. A nezapomeňme ani na projekt Jana Šorfa z 2.G Meteorologická stanice, který byl už dříve přeřazen do grantového řízení Královéhradeckého kraje a stal se základem pro možnou účast naší školy na mezinárodním projektu sledování klimatických změn Globe. Žádný z projektů tak neskončil „v koši“, a to je určitě dobře!

Za Realizační tým Malých grantů na
Josef Křeček, koordinátor Malých grantů na škole

Crysis

Určitě jste slyšeli alespoň jedno slovo o jedné z nejočekávanějších her roku 2007. Pokud máte alespoň rok starý počítač, doporučí si ji objednat (stojí to za to). Na starších počítačích budete mít štěstí, když hru spustíte na LOW detaily. Sám jsem to hrál na medium, a požitek by byl 100x lepší, kdybych měl lepší železo. Tentokrát to není jen bezhlavé střílení Korejců a robotů jako v jiných hrách tohoto typu. Hra má svůj příběh, který je plný zvratů, které byste 100% nečekali. Sice v příběhu jsou předem očekávané pasáže, ale ty se ztratí v samotné atmosféře hry. Hra začíná leteckým výsadkem uprostřed Pacifiku.

Podle špionáže tam prý Korejci testují jaderné zbraně. Vy jako Jake „Nomad“ Dunn jste pověřen prozkoumáním daného území. Hned po výsadku vám bude jasné, že to nebude jednoduchý úkol. Nejdříve se na ostrově začnou dít nevysvětlitelné věci, doprovázené skvělou atmosférou a perfektními reakcemi vašeho týmu. Hra obsahuje spoustu způsobů, jak ji dohrát. A to díky tomu, že jde zničit skoro každá budova. Není problém pomocí RPG odpálit benzinovou pumpu uprostřed nepřátelské základny a sledovat ohňostroj z povzdálí a potom jen odstřelovat vojáky, co se přišli podívat. Nebo prostě jen nastoupit do tanku a projet přímo obývánkem domu, ve kterém se utábořili Korejci. Či hodit granát pod strážní věž a pozorovat jak se rozloží společně se stráží nahoře. Nebo prostě pokáčet strom, který spadne přímo na vojáka, který se za ním kryje. Tyto události nejsou naskriptované, tudíž je na vás, jestli řez zničíte nebo radši potichu vylezete nahoru a pak budete odstřelovat nepřátele. Úroveň AI vojáků je poměrně na vysoké úrovni, schovávají se za stromy, zdi, rohy domů. Už se nechovají jako kamikadze.

Grafika hry je zpracována naprosto úžasným způsobem. Listy na stromech při dotyku hýbou, střídá se den a noc a další vychytávky. Konečně nejste jen kamera zavěšená ve vzduchu, vidíte své nohy a ruce. Při dešti vám po brýlích stékají kapky vody. Co se týče výbavy, jste vybaveni speciálním oblekem „Nanosuit“, který má k dispozici 4 módy, které můžete libovolně přepínat. Každý mód vždy posílí danou schopnost, ale zároveň utlumí ty ostatní. K dispozici jsou módy: síla, štít, neviditelnost a rychlost. Samotný účinek je ovlivněn energií vašeho obleku. Tudíž občas budete muset čekat, než se energie dobije. Dále je k dispozici nesčetné zbraní, které můžete vylepšovat a také různá vozítka, od Pickupu přes džípy až po tanky, či vozítka protiletadlové obrany dokonce i vrtulníky a letadla. Úžasné jsou efekty, kdy vám nepřátelská letadla prolítávají nad hlavou a hořící trosky padají na zem. Určitě Crysis stojí za pořádné zahrání. Finální bitka je naprosto monstrózní, celá hra je plná zvratů, doprovázená vtipnými

komentáři. Občas máte k dispozici spolubojovníky, kteří vám závidí váš „nanosuit“, či vás pochválí po náročném bitvě. Úhrnem je to jedna z nejlepších her, co jsem kdy hrál. A každému doporučuji si ji zahrát. A samotný konec mě velice překvapil a mohu vám jen prozradit, že se chystají další dvě pokračování. „PROSTĚ NÁŘEZ!!“.

Vašek Boch, sexta

American Pie

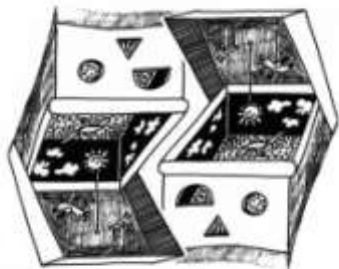
Že už jste tohle někde slyšeli. Ale spíš viděli...A pokud ne American Pie, tak Prci, prci, prcičky (opravdu obdivuhodný překlad původního názvu) jistojistě ano. Minimálně jeden z šesti dílů. Vždyť jedna scéna z prvního dílu, kde si to hlavní hrdina „rozdává“ s koláčem, vstoupila do dějin světové kinematografie. První díl (Prci, prci, prcičky) spatřil světlo světa již v minulém tisíciletí, v roce 1999. Čtyři „mušketýři“ ze střední školy v čele s Jimem se zaváží, že do maturity přijdou o panictví. Po spoustě všemožných trapasů se jim to nakonec všem povede. Tehdy se Prcičky staly symbolem revoluce v žánru „teenagerovských“ komedií. Jelikož před jedničkou nebylo víceméně nic, ale najednou, bum, prásk, velký třesk, super hit byl tady. Pro to na sebe nenechalo dlouho čekat druhé pokračování. Ve dvojce se z nadřzených mladíčků stávají ještě nadřzenější vysokoškoláci. Nemotora Jim, sympaták Kevin, sportovec Oz a „mistr šuku“ Stifler se vydávají na společné prázdniny vrcholící ohromnou pařbou. Celý film je (jak jinak) o sexu a trapasech. I dvojka byla celkem populární, tak přišla trojka. Prci, prci, prcičky 3: Svatba. V třetím díle této „kultovní“ jsou již hlavní hrdinové „dospělci“. I celé Prcičky jaksí „vyspěly“ a začínají se v nich pomalu, ale jistě objevovat trošku žhavější scény. Avšak to nic nemění na sérii trapasů a gagů. V třetíh Prcičkách se Jim odhodlá vrhnout do chomoutu a oženit se se svou přítelkyní, nymfomankou Michelle. Člověk by si řekl, že už nejde vymyslet nic víc. Přece nebudou další Prcičky s třiceti a víceletými chlápky, kteří se dostávají do jednoho trapasu za druhým. Tak tomu opravdu nebylo, ale přesto v roce 2005 se objevují Prci, prci, prcičky: Na táboře. „Čtyřka“ je podle mne nejslabší ze všech filmů. Místo Jima a spol. se na scéně objevuje především mladší bratr Stiflera, Matt, který je nucen vyrazit na nechvalně proslulý hudební tábor. Trapasy a gagy tu opět nechybí, třeba 100% výtazek ze Stiflera je opravdu silná páłka, ale už to není ono. Zároveň se film snaží jaksí morálně poučovat a to prostě už nejsou Prcičky... Naštěstí se tvůrci poučili a pětka je aspoň o kapku lepší, i když prvním třem dílům se vyrovnat nemůže... Ovšem opět tu máme jiné postavy, tentokrát nás rozesmává Adam Stifler

Gymnázium a SOŠPg v Nové Pace pořádá
výstavu

DIORÁMA SVĚT V KOSTCE

19.2 - 28.2.2008

Chodba školy v přízemí a v 1. patře,
Po - Pá, otevřeno od 8.00 - 16.00

Zveme všechny školy, mateřské školky
i širokou veřejnost

Těšíme se, že přijedete nahlédnout do stovky
našich tajemných krabiček !

(a jeho parta), bratranec Matta a Steva.

Samozřejmě nás neminou prcičkovské trapasy a vtipy. Avšak „pětka“ opět trošinku přitvrdila a už název dost napovídá: Prci, prci, prcičky 5: Nahá míle. A pozor, držte si klobouky. Nebo radši vaše bránice, protože přichází „šestka“: Prci, prci, prcičky: Spolek Beta. Zde zůstávají hrdinové z „pětky“, především Erik. Jeho parta jde na univerzitu a přidává se do orgiemi, průšvihy, trapasy, vtipky a neuvěřitelnými akcemi proslulého spolku Beta, jehož šéfem není nikdo jiný než samotný král, legendární hovoda Dwight Stifler. Spolek Beta přináší spoustu ujetých trapasů a zábavy. Ale je to už místy celkem nářez...

Co říci závěrem? Celá prcičkářská série je opravdu odvaz. Samozřejmě, nesmíte tyto filmy brát vážně a hledat v nich nějaký smysl...Pokud vám to nedělá problémy, tak se opravdu nachechtáte na plný koule...:- Protože jak říká Stifler, (všichni něžní lidičkové prominou) je to kure*ská p*del!

Ondra Bendl, sexta

Dragonette

Málokdo je zná, možná i proto, že jejich album v Čechách dosud nevyšlo nebo také proto, že jejich singl I get around skončil v britské hitparádě na 92. místě. Přesto si myslím, že jejich hudba stojí za to. A důvod? Dragonette jsou popová skupina, ale nejspíše ne taková, jakou byste čekali. Základ skupiny je totiž manželský pár – sexy zpěvačka Martina Sorbara a producent a kytarista Dan Kurtz. Oba pocházejí z Kanady, ale skupina „funguje“ ve Velké Británii. Jak už jsem zmínila, Dragonette hrají především pop, který mixují s elektronikou, r'n'b a britským kytarovým rockem. Kdybych je měla přirovnat k někomu z hudební scény, byla by to určitě Gwen Stefani. I když Gwen je oproti Dragonette mnohem více r'n'b a dance. Dragonette jsou přeci jenom skupina, která hodně skladeb zakládá

na „kytarovém zvuku“. Styl Dragonette je, popravdě řečeno, možná trochu „ujetý“. Což se projevuje nejen tím, že na jejich prvním albu Galore najdete i skladby, které odkazují na jazz nebo country, ale také texty skladeb. Texty dokazují, že Dragonette se nebojí naprosto prapodivného smyslu pro humor, ale také sexuální vyzývavosti a podbízivosti. Plus si k tomu připočítejte sexy chraptivý hlas zpěvačky a máte dokonalou kombinaci. Dragonette nefungují jako skupina nijak dlouho, ale už stihli „předskakovat“ takovým hvězdám jako třeba Duran Duran. I když samozřejmě to není záruka úspěchu. Každopádně pokud chcete zkusit něco nového, můžete si jejich album Galore stáhnout. Přeci jenom je to jen jedenáct skladeb, z nichž každá stojí za to.

Miša Linhartová, septima

Pohlí nás internet

Internet se chtěl nechtěl stal každodenní součástí našeho života. Slouží nám k zábavě, odreagování, získávání nových informací i vyhledávání materiálů do práce či školy. Bez nadsázky se dá říct, že kdo není na internetu, jakoby vůbec neexistoval. A stejně jako třeba burza nebo showbusiness má i internet svoje giganty. Ještě nedávno bych řekla, že tím největším je určitě vyhledávač Google, který je už tak rozšířený, že (možná nejen) v anglicky mluvících zemích se z něj stalo sloveso. Lidé už zkrátka „nevyhledávají na internetu“, ale „gúglují“. V poslední době si však nelze nevšimnout dynamického vzestupu internetové databáze videoklipů YouTube. Všechno to začalo v únoru roku 2005, když tři přední zaměstnanci firmy PayPal stvořili server, který měl umožnit nejen sledování hudebních videoklipů a televizních pořadů, ale také vlastní videoprezentaci uživatelů. A tak se stalo, že YouTube začal ovlivňovat lidské životy. Jeho prostřednictvím se dá vyznat láska i vyjádřit nenávisť, dokonce zničit politická kariéra či vyřešit vražda. Některým zemím, jako třeba Turecku, dokonce

portál tak ležel v žaludku, že ho zakázaly a zablokovaly.

Mnoho společností na YouTube dokonce podalo žalobu, ať už kvůli autorským právům nebo obsahu videí. Přesto přízeň neztratili, ba naopak. Z předchozího odstavce by se mohlo zdát, že YouTube tlačí Google do pozadí. Chyba lávky. Google totiž YouTube odkoupil, a to za 1,65 miliardy dolarů. Možná proto, že chce mít svého „konkurenta“ pod kontrolou, možná protože už zkrátka neví co s penězi. Každoročně totiž překračuje povolený limit zisků, díky čemuž je to nejen internetový gigant, ale pravděpodobně taky největší přispěvatel do dobročinných organizací a charity.

Závěrem mě snad napadá už jen myšlenka, že skoro celý náš život se teď odehrává na internetu – a díky YouTube zase o něco víc. A je docela možné, že v budoucnosti budeme prostě jen připojeni na přístroje, které za nás ten život „odžijí“. Takže...skutečně je Matrix utopie?

Lenka Koudelková, septima

Opice žere SNICKERS a kajman ŠPAGETY

Bolívijské pralesy. Ve čtvrtek 14. 2. 2008 jsme (2.G a 3.G) navštívili besedu o Bolívii, s cílem dozvědět se něco zajímavého ze života pralesních indiánů. Dlouhé černé vlasy, které by mu záviděl leckterý muž, či žena, to byl náš vypravěč, sympatický indián, jehož jméno zní Feizer Nava. Moderní oblečení „mu přinesla“ až v 80. letech 20. století „civilizace“. Do jedenácti let nebyl ve městě, nepoznal moderní svět a byl šťastný, neboť civilizace také dovede uškodit, hlavně domorodým lidem.

Tento člověk stál v učebně č. 20. O čem nám vyprávěl, to nám překládala ze španělštiny jeho manželka z Čech. Vše u indiánů dělají ženy, muži se starají jen o lov, přísun potravy. Sama si musela obstarat ingredience na výrobu čokolády a lézt na kakaovník, kde sídlili sršni, kteří ji okamžitě napadli. Křičela hlavně ze strachu, bolest skoro necítila. Domorodci, kteří slyšeli křik, mysleli, že se nahlas raduje, po úspěšném získání bobů. Kurare a tekutina z kůže určitých druhů žabek je jed, používá se při lovu. Nejdřív se jed ze šípů dostane do životních orgánů, a pak až do celého těla – masa, proto úlovek - kořist - se musí rychle vykuchat. Místní indiáni loví hlavně piraně! Ve vodách bolívijského pralesa je jich spousta. Člověk - rybář - pokud loví ve vodě, nesmí mít sebemenší ranku, nebo je vysloveně „sežrán za živa“. Při lovu opic si lovci lehají nazí na zem, opice je tvor zvědavý, nedá jí to, „musí“ se podívat, co to tam leží za zvíře. Tato zvědavost opici stojí život... Pralesní indiáni nejedí kapybaru, pokud konzumuje koku, její maso je pak nepoživatelné. Cestovní ruch je donutil dělat průvodce jejich pralesem. Malé opičky vztahují ruce nikoliv ke Kite Katu, ale ke konkurenčnímu Snickers. Kajmanům zase chutnají italské špagety. Za to všechno může cestovní ruch a zakázané krmení divoké zvěře. Když se ztratil Izraelec v hustém pralesě, dědeček – šaman - našeho indiána, ho našel. Šťastný Izraelec napsal o svém zachránění knihu, jež vyšla jako bestseller v Izraeli a v USA, byla přeložena do mnoha jazyků, jen u nás nevyšla.

Uctívají Matku zemi, věří v duchy a přírodní síly. Uznávají žabu, opici, hada a kajmana. Domorodci-

pralesní indiáni - se bojí starých stromů, věří, že v nich sídlí zlí duchové. Pokud prý u stromu někdo usne nebo si sedne na kmen, může ho ovládnout rozzlobený duch a takovému nešťastníkovi už není pomoci, za pár dní je jeho osud „zpečetěn“. Půda v pralesě je považována za sídlo mrtvých, proto se náš indián zděsil, když uviděl v Praze jezdit podzemní dráhu - metro. Vypravěč se zmínil i o anakondě, známém to jihoamerickém hadovi, dorůstajícím patnácti metrů, jenž je unaven „masou svého těla“, kterou každodenně vláčí. Lehne si na vyhlídnutou zvířecí stezku a nasává vzduch, a tak nasaje jako vysavač např. kapybaru (je to největší hlodavec na světě), nebo opici. Jednou, když se menší anakonda obtočila kolem nohy Feizerova bratra, tak ji kousnul do ocasu, velmi citlivého místa, aby se jí tak zbavil. Odplazila se pryč „rychlostí blesku“ a zmizela v nedalekém houští. Také indiáni v Bolívii žyjkají s určitou mírou koku, aby byli více odolní a vydrželi větší stres a námahu. Alkohol, jež vyrábějí z cukrové třtiny, má údajně neuvěřitelných 96% lihu.

A na závěr, co se u nás naučil Feizer za slovíčka: „Dobrou chuť!“, „Dobré ráno!“, „Dobrý večer!“ a „Pivo!“ Další zajímavosti již nebudu připomínat. Těšíme se na další besedu!

Jan Šorf, 2.G

Skutečnost, nebo fikce? Nevěříte? Věřte! Duchové...

Stalo se tak jednoho zářijového dne, zvláštní kapky bubnovaly na balkony pokojů 51 a 52. Už od samého rána panovala všude divná atmosféra. Den jsme přežili vlastně bez sebemenších

problémů, ale jen co se začalo stmívat, napětí rostlo. Bylo přibližně okolo osmé hodiny večerní a na těchto pokojích byly slyšet zvláštní zvuky z balkonů. Nedalo nám to a šly jsme se podívat, co to asi může být. Mezitím jsme si všechny dělaly sami ze sebe legraci a navzájem se strašily. Když už jsme všechny byly na balkonech, smích nás

přešel. Jedna z nás uviděla po chvíli černovlasou dívku padat dolů z balkonu. Napadá nás otázka: kdo ta dívka asi byla? A proč na našem pokoji? a co ty zvuky měly znamenat? Velice vystrašené jsme vběhly do pokojů a až do rána jsme nemohly usnout. Této události jsme nepřikládaly až tak velký význam, až do té doby, než se něco podobného stalo znovu. Bylo přibližně 11 hodin v noci na pokoji 57. Už jsme se chystaly jít spát, vtom jsme uslyšely obrovské rány z pokoje nad námi. Byly jsme natolik vytočené, že jsme vyběhly o patro výše holkám nad námi vynadat. Jaký byl náš udiv, když jsme pokoj našly zhasnutý a holky dávno spaly. To by ale nebyla zase taková záhada, kdybychom neuslyšely zvuky znovu, jakoby někdo běhal po střeše. znovu nás napadá otázka, co když tyto dva příběhy mají něco společného?

I nadále po nocích slycháváme stále ty podivné zvuky. Je tu někdo s námi, nebo nám pracuje jen fantazie? Tolik otázek a žádná odpověď! Nejspíše si budeme muset na tento tajuplný život zvyknout.

Zuzka Váňová, Miluš Lukešová, 1.A

KDE DOMOV MŮJ?

Kde domov můj? Kde domov můj?

Na severu póly tají.

Pedofilové si s dětmi hrají.

Na tržnici jasná věc

Sedí žlutej Vietnamec.

Barevný se se skinama mydlí

Ať už klackem nebo židlí. Ať už klackem nebo židlí.

Kde domov můj? Kde domov můj?

Pralesy nám všude mizí.

Poslanci hrozí hospodářskou krizí.

Pan Bush je sympaták

Hází bomby na Irák.

Prostitutek je tu všude dost

Chodí s námi pro radost. Chodí s námi pro radost.

Kde domov můj? Kde domov můj?

Jídlo není do Afriky

Ale poslanci si daj čtyři knedlíky

Velryby se nechytají

Ale lidi je dál pojídají.

Na veřejnosti si lidí nevšimneme

V ústraní je podřízneme. V ústraní je podřízneme.

Kde domov můj? Kde domov můj?

Nemáme tu žádný skládky

Odlehčit si sem jezdí z Německa tiráky

Planeta se zahřívá

Ale každý se na to dívá

A to je ta krásná Země

Zeměkoule domov můj. Zeměkoule domov můj.

Michal Hurdálek, 2.A

Seriály, seriály a ještě jednou seriály všude kolem nás

Ať zapnete vaši oblíbenou krabičku, potažmo placku víceméně kdykoliv a kdekoli, jsou prostě všude. Snad všechny stanice mají nějaký svůj seriál. Ale kdyby byl jen jeden, jenže ono jich je hned několik. A to na každém programu, každý všední den téměř v libovolnou večerní hodinu. Můžu si zde stěžovat na to, jak nás televize dennodenně obluje a ničí nám mozkové buňky. Můžu být nespokojený a ignorovat všechny možné (i nemožné...) seriály všude kolem mě. A do třetice všeho nejlepšího tu můžu psát o několika desítkách seriálů vysílaných vždy a všude. Ale já jsem si řekl NE! Hodlám se tu věnovat pouze těm nejlepším a sestavit tu TOP 3 nejzajímavějších večerních seriálů. Třetí místo. Lost, aneb Ztraceni jsou seriálem americké televizní stanice ABC. Z australského Sydney startuje let Oceanic 815. Po cestě do LA však dojde k havárii. Letadlo spadne na neznámý a tajuplný ostrov. Katastrofu přežije 48 pasažérů. Hlavním motivem je jejich osud a snaha o přežití. Každý díl se rovná jednomu dni strávenému na ostrově. Také je v každém díle „flashback“. Flackbacky popisují minulost jednotlivých osob. Dny běží a my se dostáváme do spirály nepředvídatelných překvapení, zvrátů a někdy až přílišné snahy o zmatení a napětí. Ať už se jedná o regeneraci invalidy Johna Locka, nebo o střety s ledními medvědy, nebo o boj a vztahy s dalšími postavami, prostě těmi „druhými“. Výhoda Lost tkví v geniálně propracovaném scénáři. Na jeho tvorbě se podíleli psychologové, každá postava je detailně a putavě propracována do nejmenších detailů. A nejen ty postavy. Dokonce seriálu věříte, že někde na ostrově v tropech žije lední medvěd a další prapodivná stvoření. Také všudypřítomné nečekané zvraty a překvapení udrží hladinu napětí a koláč sledovanosti dost vysoko. Ovšem Ztraceni jsou už trochu „nastavovaná kaše“. Zatím žádná řada se nevyrovnala té první, už to prostě není to, co bývalo... Ono taky stále vymýšlet nějaké originální zápletky a zvraty prostě nejde... V Čechách zatím Nova odvysílala kompletní tři řady. V USA právě běží čtvrtá. Druhé místo. Prison Break, alias Útěk z vězení, je vlajkovým seriálem americké televize Fox. Stavební inženýr Michael Scofield spáchá ozbrojené přepravení. A to jen kvůli tomu, aby se dostal do stejného vězení (Fox River) jako jeho bratr Lincoln Burrows. Linc je totiž odsouzen

k trestu smrti za vraždu viceprezidentčina bratra. Avšak je odsouzen neprávem – je nevinný, pouze to na něho „ušlí“. A Michael jako správný brácha jde Linca zachránit a dostat ho z Fox River. Michael se ve vězení dává do kupy s dalšími (více i méně) ostrými týpkami. Osnuje a připravuje plán útěku. Michael působí jako génius, však vždycky mu snahu zkazí nějaký nečekaný, nemilý a nepředvídaný zlom. Např. nové potrubí... Celou první řadu se parta kriminálních chystá, připravuje... To vše je doplněno o zajímavé momentky z běžného života žaláříkova, ať už se jedná o rvačky, podvody, obchody, chvíli za bílým prostěradlem, nebo románek Michaela s doktorkou Tancrediovou... To vše je doplněno o „venkovní“ snahu právničky Veroniky Donovanové o (jak jinak než nadějně, ale v poslední chvíli marné) osvobození (jen tak mimochodem) svého bývalého přítele Lincolna Burrowse. V posledním díle první řady se osmičce „vyvolených“ nakonec (ale dost se štěstím) podaří uprchnout. V řadě druhé všichni prchají a v řadě třetí... Ale to už si budete muset počkat... Prison je trochu akčnější než Lost. Není v něm tolik překvapivých zvrátů, ale zato je napínavý jako guma u trenek. Díl co díl vás to nutí kousat si nehty a když už jsou všechny v tahu i s prsty, tak alespoň usilovně přemýšlet, zdali se to Michaelovi už konečně povede a uteče. Později si zase přejete, aby ho nechytili... Na Nově se vysílá druhá řada. Zatím byly natočeny tři. Teď zatleskejte a žasněte, přichází král. První místo. Heroes, čili Hrdinové pocházejí z šuplíku Tima Kringa a pro změnu americké televize NBC. Hrdinové jsou sci-fi seriál o obyčejných lidech s neobyčejnými schopnostmi. Zní to prostě, jednoduše, blbě, ale není tomu tak. Hlavní výhoda této ságy je ve stylu seriálů. Hrdinové mají spoustu hlavních hrdinů a jejich příběhy jsou „nezávisle závislé“ na sobě. Běží jeden bez potřeby toho druhého, ale najednou se začnou propojovat, spojovat a je to prostě pecka! V první řadě se Peter a spol. snaží zachránit před sebou samým, před Sylarem, před Společností. V druhé řadě zase před smrtelným virem. Zápletka nic moc. Ale přidejte si k tomu cestování časem, buněčnou regeneraci, elektrické výboje sršící z rukou, super paměť, čtení a libovolnou manipulaci myšlenek, ohromnou sílu, procházení zdí, létání atd... K tomu super akci,

napínavý a tajuplný scénář plný všech zvratů, sem tam nějakou tu love story a máte nejlepší seriál, jaký na našich obrazovkách běží... Pokud se díváte, dobře děláte, pokud ne, o hodně se připravujete... Zatím je natočena první řada a druhá (s pouhými 11 díly), končí Sylarovým zvoláním: I'm back! (Jsem zpátky)... Již teď se nemůžu dočkat té třetí... Tak jaký je vlastně recept na dobrý seriál? Napětí, překvapení, zvraty, sympatičtí hrdinové, perfektní

scénář a dost peněz na natáčení. To všechno tyto seriály mají a patří k mým nejoblíbenějším. A jaký názor na ně máte vy, to je mi kulový! P.S.: Omlouvám se všem příznivcům „věkávěček, ordinace atd., ale tento článek byl věnován pouze dobrým seriálům, tedy Jackovi a jeho ztraceným, Michalovi a jeho utěkům z vězení + samozřejmě Peterovi a jeho hrdinům zdar!

Ondra Bendl, sexta

Rozhovor

Dnes si vyzpovídáme sympatickou slečnu z 1.A Andreou Godárovou. Zabývá se tancem a navštěvuje taneční skupinu ANGELES DANCE GROUP ve Dvoře Králové n. L.

Ahoj Ájo! Můžeš nám prozradit něco o tom, čím se vlastně vaše taneční skupina zabývá?

Ahojky! Děláme show dance, disko dance, disko show, hip-hop a production.

Jak dlouho už fungujete a jak dlouho chodíš do souboru ty? Popřípadě nám prozrad, jak často se scházíte?

Naše taneční skupina funguje již pátým rokem. Já tam chodím čtyři roky a zkoušky máme každé pondělí a středu. Pro vysokoškoláky a „intráky“ fungují speciální páteční tréninky.

Jaké soutěže jste už absolvovali?

Každý rok se zúčastníme Mistrovství Čech, MČR, MS a byli jsme i na ME.

Jakých jste dosáhli úspěchů?

První místo na Mistrovství Čech, třetí místo na MČR, čtvrté na ME a třetí na MS. Dále spousta dalších jak v dětské věkové kategorii, tak v kategorii hlavní.

Před chvílí jsi mluvila o typu tance production – můžeš nám objasnit, o co se jedná?

Jde o druh tance, kterého se musí zúčastnit více jak 24 lidí a měl by mít délku přibližně 4 – 15 minut. Není u ní určena věková kategorie. A dále production může obsahovat spoustu stylů – kombinuje se a vytváří.

To mě přivedlo na otázku, kolik členů má váš soubor a kolik produkcí už se vám povedlo vytvořit?

(Ája hluboce přemýšlí...) To je strašně těžké říct. Přesně to nepovím, ale je nás tam přibližně něco přes 150 tanečniců. K těm produkcím – do závěru jsme dovedli tři.

150 členů? To je hodně velká skupina! Jak se to dá zvládat a kolik máte trenérů?

My se podle věku dělíme do čtyř kategorií (děti do 11 let, od 12 do 15 let jsou junioři a od 15 výš je hlavní věková kategorie). Pak máme ještě zvláštní skupinu „maminy“, kde se uplatňují ženy, které už mají rodinu. Máme jednu trenérku Tatinu Karbanovou, která je v tom perfektní a skvělá.

Máte určitě krásné kostýmy. Kdo a za jaké finance vám je vytváří?

Vytváří nám je švadlena, která je dobrou kamarádkou naší trenérky, za peníze od sponzorů, za peníze vydělané a samozřejmě z „vlastní kapsy“.

Na závěr nám řekni, kde například si vás mohou prohlédnout „obyčejní smrtelníci“?

Určitě na soutěžích, které se po republice konají, a na vystoupeních. Informace o těchto akcích máme na webové stránce www.angeles.cz

Děkuji ti moc za rozhovor a určitě se všemi lidičkami, kteří si ho přečtou, vám přeji mnoho úspěchů.

Já taky moc děkuji a přeji krásný den všem!!!:-))

Kristýna Kofránková, 1.A

Panna

Mořská panna,
vana z rána,
velká rána,
neprovdána,
pana Dana,
vzdána, vdána,
pána tečka počmárána.

Smutek

Celý život za sebou,
jenom věčnost před sebou.
Vnoučata jsou odrostlá,
zahrada je zarostlá.
Sama trávím každý večer,
až by z toho jeden brečel.
Chybíš mi tak hrozně moc,
každý den a každou noc.
Celé dny já trávím sama,
všemi lidmi zapomněna...

Idol

Když se dívám do tvých očí,
celý svět se se mnou točí.
Tvůj úsměv jak ranní záře,
máš tak krásné obě tváře.
Tvář tvá je jak andělská,
modř tvých očí nebeská.
Tvoje nasloucháko je jak včelka – bzučí.

Anča Machotková, 2.G

Diagonální Sudoku

Novinka! Diagonální sudoku. Žádná číslice se nesmí opakovat v žádném řádku, sloupci, tučně ohraničeném čtverci, ani v žádné z úhlopříček

							3	
7	2			8	9		6	
			2					
	6		1		8	9		
	8							5
		3	4		5			2
					2			
	7		9	3			8	5
	9							

			6	3				9	1
			1					2	
					2				6
					3	4			7
1									9
5		6	4						
4			2						
	9					7			
8	5			4	6				

Heureka, časopis studentů (a profesorů) Gymnázia a Střední odborné školy pedagogické v Nové Pace

Vydavatel: Studentský klub o.s.; **Náklad:** 65ks; **Šéfredaktor:** Ondřej Bendl - *sexta*;

Zástupci šéfredaktora: Václav Boch – *sexta*, Marie Tůmová – 2.G; **Korektura:** PaedDr. Stanislav Bendl;

Redaktoři: Lenka Koudelková, Michaela Linhartová, Kristýna Lánská – *septima*, Barbora Kosinová – *sexta*, Jan Šorf, Michaela Sehnalová, Anna Machotková, Jitka Bezstarostová – 2.G, Michal Hurdálek – 2.A, Kristýna Kofránková, Zuzana Váňová, Milena Lukešová - 1.A

E-mail: Heureka.Casopis@email.cz; **Web:** www.heureka.wgz.cz